

WYROK

W (...)

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: sekr. sąd. Barbara Salamondra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2016 roku

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko E. B.

o ustanowienie przez Sąd rozdzielenia majątkowej

- 1) orzeka o ustanowieniu rozdzielenia majątkowej z dniem 29 czerwca 2015 roku pomiędzy W. B. a E. B. znoszącej wspólność ustawową małżeńską powstałą pomiędzy nimi na skutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 20 lipca 2007 roku w USC w S. nr aktu 177/2007;
- 2) znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
- 3) przyznaje wynagrodzenie adw. K. A. w kwocie 442,80 (czterysta czterdzieści dwa złote 80/100) złotych z VAT za reprezentację z urzędu pozwanej E. B. i należność tę nakazuje wypłacić z rachunku Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Łowiczu.

UZASADNIENIE

Powód W. B. w pozwie z dnia 29 czerwca 2015 roku wniósł o ustanowienie rozdzielenia małżeńskiej majątkowej między nim a pozwaną E. B. z dniem wniesienia pozwu oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podniósł, że od na początku października 2014 roku wyprowadził się ze wspólnie zamieszkanego domu na wyraźne żądanie pozwanej. Strony nie podejmują od tego czasu wspólnych decyzji gospodarczych, bowiem pozostają w separacji faktycznej. Od października 2014 roku strony prowadzą odrębne gospodarstwa domowe, powód mieszka na terenie swojej firmy, brak jest współdziałania w zarządzaniu majątkiem wspólnym (pозew – k. 2 - 4).

W odpowiedzi na pozew E. B. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że powód przyczynił się do finansowego utrzymania rodziny, podczas gdy pozwana zajmowała się domem i wychowaniem dzieci. Wskazała, że w dniu 16 października 2014 r. W. B. porzucił rodzinę. Po tej dacie strony zawarły umowę, na podstawie której powód zobowiązał się łożyc na potrzeby dzieci i żony łącznie 4.500 złotych miesięcznie. Pozwana jest uzależniona finansowo od męża, dlatego jest zainteresowana, aby rozdzielenie majątkowe nastąpiła równocześnie z orzeczeniem rozwodu. Pozwana złożyła pozew o rozwód (odpowiedź na pozew – k. 13 - 20).

Na rozprawie w dniu 21 marca 2016 roku pełnomocnik powoda poparł powództwo i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania (protokół rozprawy – k. 619v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński dnia 20 lipca 2007 roku. Nadal są małżeństwem. Toczy się pomiędzy nimi sprawa o rozwód. Strony nie zawierały dotychczas umów majątkowych małżeńskich. Żadna ze stron nie jest ubezwłasnowolniona ani nie toczy się wobec stron postępowanie upadłościowe.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 6, okoliczności przyznane)

Do 16 października 2016 roku strony mieszkały wspólnie i prowadziły wspólne gospodarstwo. Powód jest współwłaścicielem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., zajmującą się uprawą cykorii. Z tego tytułu w 2014 roku osiągnął dochód brutto w wysokości 146.534,54 zł, w 2013 roku dochód brutto wyniósł 144.765,18 zł, w 2012 roku – 136.718,69 zł, w 2011 roku – 130.253,88 zł, w 2010 roku – 124.026,12 zł, w 2009 roku – 97.563,32 zł, w 2008 roku – 101.562,89 zł. Na jego dochody składa się także dywidenda, która nie jest wypłacana co roku. W skutek podziału zysków za 2013 r. powodowi została wypłacona dywidenda w wysokości 61.728 zł. Zgromadzenie wspólników firmy (...) podjęło decyzję, że za 2014 r. nie będzie wypłaty dywidendy dla wspólników, a zysk przeznaczony zostanie na kapitał zapasowy spółki. Na dochody powoda składały się ponadto nagrody wypłacane przez spółkę.

Powód spłaca następujące kredyty: E. w (...) Banku S.A. z siedzibą w W. zawarty wraz z pozwaną w dniu 12 listopada 2007 r. na cele mieszkaniowe na kwotę 20.000 zł na 296 rat; E. w (...) Banku S.A. z siedzibą w W. zawarty w dniu 27 czerwca 2007 r. na cele mieszkaniowe na kwotę 98.000 zł na 300 rat. Ponadto w 2014 roku i 2015 roku zaciągnął dwa kredyty na rozbudowę domu w B.. Jeden kredyt pod zastaw udziałów w spółce (...) na kwotę 70.000 – 80.000 zł oraz w banku (...)P. w granicach 30.000 zł. Nie informował żony o zaciąganiu ostatnich dwóch kredytów. Pozwana odmówiła wzięcia kredytu na ten cel pod hipotekę nieruchomości, która miała być modernizowana.

W. B. posiada rachunek bankowy w (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w K., w Banku (...) S.A. z siedzibą w W., w (...) S.A. z siedzibą w W., oddział w S..

(dowód: zeznanie podatkowe PIT za 2014 r. – k. 32 – 35; zaświadczenia z Urzędu Skarbowego o dochodzie członka rodziny – 493 – 498; uchwały o podziale zysku za lata 2007 – 2013 – k. 69 - 76, 31; zeznania CIT spółki (...) – k. 503 – 540; zestawienie wypłaconych nagród za lata 2007 – 2015 – k. 77; umowa kredytu z załącznikami – k. 78 – 86; umowa kredytu z załącznikami – k. 87 – 94; zaświadczenie o rachunku wraz z historią rachunku – k. 95 – 110; historia rachunku – k. 111 – 140; zaświadczenie o zadłużeniu wraz z historią rachunku – k. 141 – 492, zeznania powoda – k. 616 – 618, zeznania pozwanej – k. 618v – 619)

W. B. kupił w 2006 roku łódź żaglową katamaran tym KET, r. produkcji 1996 za kwotę 4.600 zł. Jest właścicielem trzech samochodów: marki P. (...) z 1966 roku o numerze rejestracyjnym (...), S. (...) z 2007 roku o numerze rejestracyjnym (...), J. (...) z 1996 roku o numerze rejestracyjnym (...). W okresie trwania małżeństwa powód kupił ponadto jacht. O zakupie jachtu i zabytkowego samochodu pozwana nie wiedziała. Ponadto jest właścicielem mieszkania o pow. 28 mkw., które nabył przed zawarciem związku małżeńskiego z pieniędzy pochodzących ze spadku po swoim ojcu.

(dowód: umowa kupna – sprzedaży – k. 499, kopie dowodów rejestracyjnych – k. 500 – 502, zeznania powoda – k. 616v - 618)

W. B. po wyprowadzeniu się ze wspólnie zamieszkiwanego domu łożył na utrzymanie pozwanej oraz dzieci łącznie 4.500 zł miesięcznie, z tego 600 zł na rzecz pozwanej, 2.000 zł na rzecz małoletniej Z. i 1.900 zł na rzecz małoletniego E., pozostawiając do dyspozycji służbowy samochód. Sąd Okręgowy w sprawie rozwodowej zabezpieczył roszczenie o zaspokajanie potrzeb rodziny kwotą 4.000 zł, postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia zostało zmienione postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Łodzi w wyniku wniesienia zażalenia przez W. B. na kwotę 3.500 zł miesięcznie. Powód przekazał ponadto na rzecz pozwanej kwotę około 9.200 zł z przeznaczeniem na remont dachu domu będącego jej własnością położonego w B., która pochodziła z tytułu nadpłaty podatku CIT.

Testamentem sporządzonym dnia 3 września 2013 r. przed notariuszem K. M. W. B. do całości spadku powołał swoją żonę E. B.. Następnie zmienił testament i do całości spadku powołał troje swoich dzieci, w tym najstarszą córkę z pierwszego związku.

(dowód: umowa małżeńska – k. 30, zeznania powoda – k. 616v – 617, potwierdzenie przelewu – k. 526, testament notarialny – k. 563)

E. B. jest właścicielką domu położonego w B. w gminie Ł., gdzie mieszka wraz z małoletnimi dziećmi stron Z. i E.. Pozwana zajmuje się opieką nad dziećmi i domem. Nie miała dostępu do kont bankowych męża. Do października 2014 roku korzystała z pieniędzy przekazywanych jej przez powoda, który pokrywał jej potrzeby w całości. Ponadto czerpała dochody z wynajmu mieszkania należącego do powoda w kwocie 1.100 zł miesięcznie oraz dopłat unijnych do nieruchomości w B. w wysokości około 1.000 zł. Na terenie nieruchomości w B. wybudował dla żony pracownię plastyczną o pow. 60 mkw., aby mogła powrócić do swojego zawodu i malować. Od października 2014 roku nie prowadziła z powodem żadnych rozmów co do spraw finansowych. Udział powoda w kosztach utrzymania rodziny został ustalony sądownie.

(dowód: zeznania powoda – k. 616 – 618, zeznania pozwanej – k. 618v – 619, zeznania A. K. – k. 613v)

Strony zażywały substancje odurzające i psychotropowe, powód także w czasie trwania małżeństwa, pozwana – przed urodzeniem dzieci. Powód leczył się kardiologicznie z związku ze stresem spowodowanym rozstaniem małżonków. Pozwana od półtora roku leczy się psychiatrycznie wobec długotrwałego stresu związanego z funkcjonowaniem małżeństwa stron, miała zaburzenia snu, cierpiała na depresję, nagle schudła. W tym czasie wyjechała do matki, gdzie przez trzy tygodnie mieszkała wraz z dziećmi.

Pozwana wystąpiła o rozwód wobec trwałego i zupełnego ustania więzi psychicznych, fizycznych i gospodarczych pomiędzy stronami. Strony nie zamierzają wspólnie rozliczać się za 2015 rok. Wspólnie spłacają kredyt na mieszkanie powoda.

(dowód: zaświadczenie ze szpitala – k. 557 – 561; zeznania powoda – k. 616 – 618; zeznania pozwanej – k. 618v – 619, wyniki badań na obecność narkotyków w organizmie – k. 555, 556, zeznania A. K. – k. 613v, zeznania B. B. – k. 614v, zeznania M. K. – k. 615v - 616)

Sąd uznał za wiarygodny zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów i oparł się na nim, dokonując ustaleń faktycznych. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony, potwierdzają i precyzują fakty przez nie przedstawiane, nie budzą wątpliwości, co do swej wiarygodności.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. K., B. B. i M. K. za wiarygodne, co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie. Nie opatrzył przymiotem wiarygodności w części dotyczącej niezaspokajania potrzeb życiowych rodziny przez powoda, co pozostaje w sprzeczności z faktem wybudowania przez powoda dla żony pracowni na terenie nieruchomości w B., a następnie dobrowolnego łożenia na utrzymanie rodziny w kwocie 4.500 zł miesięcznie oraz pokrywania kosztów utrzymania samochodu, przekazaniu pieniędzy na remont dachu. Świadek M. K. część zeznań oparł na informacjach zasłyszanych od drugiego ze świadków – B. B..

Sąd dał wiarę zeznaniom stron, które są zgodne, co do faktów i okoliczności istotnych dla sprawy. Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanej, jakoby powód nie zaspokajał jej potrzeb życiowych i małoletnich dzieci, co pozostaje w sprzeczności z faktem wybudowania przez powoda dla żony pracowni na terenie nieruchomości w B., a następnie dobrowolnego łożenia na utrzymanie rodziny w kwocie 4.500 zł miesięcznie oraz pokrywania kosztów utrzymania samochodu, przekazaniu pieniędzy na remont dachu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo W. B. o ustanowienie rozdzielności majątkowej między nim a jego żoną wraz z wniesieniem pozwu, tj. z dniem 29 czerwca 2015 roku zasługuje na uwzględnienie w całości.

Z dniem 20 lipca 2007 roku, to jest z chwilą zawarcia małżeństwa, powstała między stronami z mocy ustawy, na podstawie art. 31 § 1 k.r.o., wspólność majątkowa, nazwana przez ustawodawcę wspólnością ustawową. Wspólność ustawowa stanowi ustrój majątkowy preferowany przez prawodawcę, jednak nie jest on obligatoryjny. Przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pozwalają na inne ukształtowanie tego ustroju, a mianowicie na rozszerzenie lub ograniczenie wspólności, a nawet na jej wyłączenie. Mogą tego dokonać sami małżonkowie, stosownie do art. 47 § 1 k.r.o., a w braku ich zgody sąd na żądanie jednego z małżonków w trybie art. 52 k.r.o. Zgodnie z przywołanym art. 52 § 1 k.r.o., z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej.

Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. Ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej na podstawie art. 52 k.r.o. możliwe jest wbrew woli jednego z małżonków, dlatego też może nastąpić tylko w razie istnienia ku temu ważnych powodów.

Ustawa nie definiuje pojęcia ważne powody, jednakże w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że pod pojęciem tym rozumieć należy takie okoliczności, które powodują, że w konkretnej sytuacji faktycznej wspólność ustawowa przestaje służyć dobru drugiego z małżonków oraz dobru założonej przez małżonków rodziny, a wręcz dalsze jej trwanie zagraża interesom drugiego małżonka (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 2000 roku, III CKN 287/00, LexPolonica nr 379815; M. Sychowicz [w:] K. Piasecki (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2006, komentarz do art. 52, tezy 14 i nast.). Wśród katalogu ważnych powodów wymienia się okoliczność, że małżonkowie żyją w rozłączeniu (separacja faktyczna), trwonienie majątku, alkoholizm czy narkomania, hazard, uporczywy brak przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny, uporczywe dokonywanie szczególnie ryzykownych operacji finansowych zagrażających materialnym podstawom bytu rodziny.

Separację faktyczną jako przyczynę orzeczenia rozdzielności majątkowej musi cechować brak możliwości współdziałania w zarządzie majątkiem wspólnym (por. wyrok SN z dnia 13 maja 1997 roku w sprawie III CKN 51/97, OSN 1997/12/194, wyrok SN

z dnia 4 czerwca 2000 roku w sprawie III CK 126/03, M. Praw. (...)/s. 582). Sąd meriti podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 14 stycznia 2005 r., III CK 112/04, LEX nr 602707, iż ważnym powodem w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. jest taka separacja faktyczna, która skutkuje trwałym zerwaniem wszelkich stosunków majątkowych stron i brakiem możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych.

W realiach rozpoznawanej sprawy zachodzi ważny powód w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. uzasadniający ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami. Jest nim separacja faktyczna spowodowana wyprowadzeniem się powoda ze wspólnie zajmowanego domu na wyraźne życzenie pozwanej w dniu 16 października 2014 roku. Z tym dniem strony spisały umowę dotyczącą łożenia powoda na utrzymanie rodziny w kwocie 4.500 złotych miesięcznie, zatem powód dobrowolnie zatroszczył się o potrzeby swojej rodziny i żony, strony słabszej finansowi w małżeństwie, bo opiekującej się dziećmi i zajmującej się domem. Od tego momentu strony nie podejmowały już wspólnie żadnych decyzji finansowych, nie zarządzały zgodnie majątkiem wspólnym. Kolejne uregulowania kwot, jakie powód jest zobowiązany uiszczać na poczet zaspokajania potrzeb rodziny ustalone zostały już na drodze postępowania sądowego w toku sprawy rozwodowej, którą założyła pozwana. Sąd ustalił je na niższym poziomie, bo w wysokości 3.500 zł miesięcznie.

Obecnie brak porozumienia pomiędzy małżonkami co do zarządu majątkiem wspólnym w ocenie Sądu poważnie utrudnia zarząd majątkiem wspólnym. Powód nie widzi możliwości współdziałania z żoną, z uwagi na fakt, iż wystąpiła ona do sądu z pozwem rozwodowym i zmierza do zakończenia małżeństwa. Należy mieć na uwadze, iż jedną z przesłanek rozwodu, na którą E. B. się powołała jest ustanie więzi gospodarczej, co stoi w sprzeczności z zajmowanym przez nią stanowiskiem w niniejszej sprawie. Ponadto strony przyznały, że w zasadzie nie posiadają majątku wspólnego.

Powód od października 2014 roku mieszka na terenie swojej firmy w S., gdzie przystosowała sobie pomieszczenia do potrzeb mieszkaniowych. Tam spotyka się z małoletnimi dziećmi. Pozwana prowadzi gospodarstwo domowe wraz z dziećmi w domu będącym jej własnością w B.. Małżonkowie nie podejmują wspólnie decyzji w kwestiach finansowych, nie łączy ich więź gospodarcza. Nie ma porozumienia pomiędzy małżonkami od października 2014 roku, kiedy to pozwana zażądała, aby powód opuścił jej dom. Jak zeznała E. B. przed Sądem meriti podczas spotkań w związku kontaktami dzieci i rozmów co do ugodowego załatwienia sprawy rozwodowej nie podejmują kwestii spornych, tj. co do finansów.

Sąd wziął pod uwagę, także to, iż strony prowadzą oddzielne gospodarstwo domowe od października 2014 r., a powód wystąpił o ustanowienie rozdzielności z dniem 29 czerwca 2015 roku, to jest z dniem złożenia pozwu w niniejszej sprawie.

Powyższe okoliczności świadczą o tym, że w związku małżeńskim powoda i pozwanej obecnie wspólność ustawowa nie spełnia już swych funkcji, a jej dalsze trwanie – wobec separacji faktycznej i uniemożliwiającej już współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym – stwarza zagrożenie interesów majątkowych stron. Zasadne jest więc ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami, bowiem „dla ustalenia istnienia separacji nie jest istotne, czy zachodzi zupełny i trwały rozkład pożycia małżeńskiego, stanowiący przesłankę orzeczenia rozwodu (art. 56 k.r.o.). Obojętne jest także, który z małżonków jest winny separacji. Okoliczność ta może być brana pod rozwagę przy ocenie zasadności powództwa w świetle art. 5 k.c., brak natomiast podstaw do oddalenia powództwa o zniesienie wspólności majątkowej małżeńskiej z tej tylko przyczyny, że żądanie takie zgłasza małżonek winny separacji” - **wyrok SN z dnia 8 maja 2003 r., II CKN 78/01, LEX nr 80245**. Wina małżonka żądającego zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej oraz wzgląd na dobro rodziny lub pozwanego małżonka powinny być brane pod uwagę jedynie przy ocenie żądania zniesienia z punktu widzenia zasad współżycia społecznego (art. 5 k.c.). Oddalenie powództwa z uwagi na wspomniane okoliczności może zatem nastąpić tylko zupełnie wyjątkowo, gdy wystąpienie z żądaniem zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej ma w danych okolicznościach znamiona nadużycia prawa (**Wyrok SN z dnia 17 września 1999 r., I CKN 129/99, Prok. i Pr.-wkl. 2000, nr 1, poz. 38, LEX nr 38947**).

W realiach niniejszej sprawy nawet, gdyby przyjąć, że powód jest winny separacji z uwagi na zażywanie narkotyków i agresywne zachowania pod ich wpływem, to z punktu widzenia zasad współżycia społecznego wyrażonych art. 5 k.c. nie zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadniające oddalenie powództwa, a to z uwagi na dobrowolne zaspokajanie potrzeb rodziny po opuszczeniu wspólnie zamieszkiwanego domu, w wysokości przewyższającej potrzeby rodziny i możliwości majątkowe zobowiązanego, które Sąd ocenił na 3.500 zł miesięcznie.

Prawidłowe działanie ustroju wspólności majątkowej wymaga zgodnego funkcjonowania małżeństwa, wzajemnej lojalności oraz uczciwości małżonków, co wynika z przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowiących o prawach i obowiązkach małżonków, co w okolicznościach rozważanej sprawy jest oczywiście niemożliwe.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy rozważenie interesów obojga małżonków i całej rodziny, widziane w perspektywie przyszłości (wielkości majątku wspólnego, istnienia zadłużenia, jego rozmiarów i okoliczności powstania, wielkości majątku odrębnego małżonka-dłużnika i sposobu wykonywania przezeń zobowiązania, a także kwestii dotyczących utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron), a także wnikliwe rozważenie interesów osób trzecich, w szczególności wierzycieli stron, pozwala na uwzględnienie żądania powoda w całości. W tym zakresie nie zmierza bowiem do pokrzywdzenia wierzycieli, gdyż strony spłacają zobowiązania kredytowe, w tym związane z prowadzoną działalnością przez powoda. Co do zakresu tych zobowiązań strony nie pozostawały w sporze. Uwzględnienie powództwa nie stanowi zatem zagrożenia dla osób trzecich i nie narusza ich interesu.

Podkreślić należy ponadto, że ważne powody przemawiające za ustanowieniem rozdzielności majątkowej powinny mieć charakter majątkowy, choć u ich źródeł mogą leżeć przyczyny natury osobistej, stwarzające taką sytuację, że wykonywanie przez małżonków zarządu majątkiem wspólnym jest niemożliwe lub znacznie utrudnione, jak w rozważanym przypadku, a co za tym idzie wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny (M. Sychowicz, Małżeńskie ustroje majątkowe [w:] Kodeks Rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red.

K. Piaseckiego, Warszawa 2009, LexisNexis, s. 334). Tak jest w realiach omawianej sprawy oprócz faktu separacji faktycznej, utrudniającej zarząd majątkiem wspólnym należy wziąć pod uwagę względy natury osobistej, na które powołuje się powód, tj. utrata zaufania do żony, brak lojalności z jej strony – odmowa podpisania kredytu pod hipotekę nieruchomości, na której rozbudowę powód zaciągnął kredyt pod zastaw swoich udziałów w spółce (...). z o.o (wyrok SN z 6 listopada 1972 r., III CRN 250/72, OSNCP 1973, nr 6, poz. 113, z glosami: B. D., OSPiKA 1973, nr 7-8, poz. 159 i M. W., NP. 1974, nr 3, s. 338; wyrok SN z 5 grudnia 1995 r., III CRN 164/95, niepubl.).

Ponadto należy mieć na uwadze, że instytucja zniesienia wspólności majątkowej jest fragmentarycznym rozwiązaniem w sferze kształtowania małżeńskich stosunków prawno-majątkowych, przeto w ramach tego postępowania szczególnego znaczenia nabierają prawnomajątkowe aspekty stosunków między małżonkami, zwłaszcza gdy oboje, lub jedno z nich - jak w sprawie niniejszej - prowadziło działalność gospodarczą. W postępowaniu wszczętym powództwem wytoczonym na podstawie art. 52 k.r.o. relacje osobiste istniejące między małżonkami, czy szerzej: aspekty rodzinno-prawne istniejących między nimi stosunków, nie mogą w sposób znaczący przesądzać o istnieniu ważnych powodów zniesienia wspólności majątkowej, gdyż mogłoby to prowadzić do nieuzasadnionego utożsamiania ważnych powodów w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. z przyczynami rozwodu lub separacji, do orzeczenia której wystarczy zupełny rozkład pożycia małżeńskiego (art. 61¹ § 1 k.r.o.) i którą ustawodawca wprowadził jako środek pomocy w razie rozkładu pożycia małżonków. Natomiast ocena wystąpienia przesłanek określonych w art. 52 § 1 k.r.o. wymaga poczynienia ustaleń co najmniej w odniesieniu do: wielkości majątku wspólnego, istnienia zadłużenia, jego rozmiarów i okoliczności powstania, wielkości majątku odrębnego małżonka-dłużnika i sposobu wykonywania przezeń zobowiązania, a także kwestii dotyczących utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron (**wyrok SN z dnia 13 stycznia 2000 r., II CKN 1070/98, LEX nr 50872**).

Mając na względzie powyższe ustalenia i rozważania, Sąd uznał za zasadne ustanowienie rozdzielnosci majątkowej pomiędzy W. B. a E. B. z dniem 29 czerwca 2015 roku znoszącej wspólność majątkową małżeńską powstałą między nimi na skutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 20 lipca 2007 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w S., nr aktu małżeństwa 177/2007.

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 100 k.p.c., w związku ze zwolnieniem pozwanej z kosztów sądowych oraz sytuacją materialną obu stron postępowania zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowanie, które przejął na rachunek Skarbu Państwa. Sąd przyznał wynagrodzenie adwokatowi K. A. ustanowionemu z urzędu pełnomocnikiem pozwanej w kwocie 442,80 złotych i należność tę nakazał wypłacić ze środków Skarbu Państwa.